

Η ατιμία των «εντίμων» τιμητών του Τιμ (Γιώργος Βλαχόπουλος)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : 18 Μαρτίου, 2009

Με αισθήματα «φρίκης», «απόγνωσης», «αποτροπιασμού» αντιμετώπισε η κοινή Γνώμη την τραγωδία του Winnenden, της μικρής πόλης της Βάδης -Βυρτεμβέργης, όπου ο 17χρονος μαθητής στέρησε τη ζωή του και αυτή 15 αθώων μαθητών.

Κι όμως, σε εμάς τους θλιβερούς και ανήμπορους θεατές εναπόκειται να αντιμετωπίσουμε την «θυσία» του Τιμ και των συμμαθητών του λυτρωτικά, όχι σαν είδηση τραγικού συμβάντος που θα χαθεί στα αρχεία των εφημερίδων και των τηλεοπτικών εκπομπών ή στις αρχειοθήκες των ΜΜΕ, αλλά σαν δράμα, τραγωδία που μετά από επίπονη επεξεργασία θα μας οδηγήσει «δι ελέους και φόβου περαινουσα (σ)την των τοιούτων παθημάτων κάθαρση».

Δεν είχε στεγνώσει το αίμα στα μαθητικά θρανία και στα πεζοδρόμια, δεν είχε ακόμα ξεμυρίσει η σχολική αίθουσα από την μυρωδιά της καμένης μπαρούτης όταν άρχισαν να προβάλλουν σαν γυμνοσάλιαγκες μετά την βροχή οι κάθε λογής «ειδικοί» παιδαγωγοί, εγκληματολόγοι, πολιτικοί και θλιβεροί παλιάτσοι για να στηλιτεύσουν την αποτρόπαια πράξη, να εκφράσουν την αγανάκτησή τους για το γεγονός, και ακόμα χειρότερα, να προσφέρουν λύσεις για την αποσόβηση τέτοιων περιστατικών στο μέλλον, λύσεις που φαίνεται να τις είχαν στο τσεπάκι, περιμένοντας την κατάλληλη στιγμή, και τώρα φαίνεται πως η δημοσιότητα της τραγωδίας ήταν η κατάλληλη στιγμή, για να τις παρουσιάσουν, όλοι αυτοί οι επί χάρτου ...σωτήρες .

Ο Τιμ κατακρεουργήθηκε από τα ΜΜΕ και τα σχόλια των διψασμένων για «ειδησεογραφικό αίμα» δημοσιογράφων, πριν ακόμα κρυώσει το νεκρό κορμί του, όπως είχε από χρόνια πριν κρυώσει η παιδική καρδιά του. Ο Τιμ, ο ψυχρός δολοφόνος, ο αιμοσταγής έφηβος, το κτήνος με τα αθώα μάτια. Και κανένας δεν αναρωτήθηκε, τι πραγματικά έκανε ο Τιμ: Με ένα όπλο στο χέρι ύψωσε το ανάστημά του στην ψυχική και αισθηματική αδιαφορία μιας αποπνευματωποιημένης κοινωνίας που ψυχορραγεί κάτω από το βάρος της ευμάρειας, της βουλιμίας και του ηθικού μαρασμού της και έγινε καθρέφτης αυτού του τέρατος, που λέγεται απάνθρωπη κοινωνία ακοινωνήτων ανθρωποειδών.

Δεν όπλισε έμμεσα ο πατέρας του Τιμ το γιό του για την ολέθρια πράξη. Η κοινωνία μας τον όρισε ψυχρό εκτελεστή.

Δεν είχε λόγο ο Τιμ να λειτουργήσει σαν θηρίο της ζούγκλας, αν είχε βιώσει την

κοινωνία της αγάπης και δικαιοσύνης ανάμεσα στην οικογένεια, στο σχολείο στις παρέες του.

Δεν είχε λόγο ο Τιμ να «κοινωνεί», να «συναναστρέφεται» με τον απρόσωπο υπολογιστή, βιώνοντας μια εικονική, κυριολεκτικά δια-βολική, δηλ. μεταλλαγμένη πραγματικότητα, αν είχε ζήσει τη θαλπωρή της οικογένειας, την αναγνώριση από τον δάσκαλο, την εκτίμηση από τους συμμαθητές και φίλους του.

Όμως ο γύρω κόσμος του δεν είχε π ρ ό σ ω π ο.

Ήταν και είναι άμορφος και απρόσωπος, κάθε άλλο από αγγελικά πλασμένος, κάθε άλλο από το «κόσμημα» που η αγάπη της θείας Πρόνοιας και της Φύσης έδωσε σε εμάς τους «ανθρώπους» να διαχειριζόμαστε.

Ήταν και είναι ένας κόσμος ατομιστής, ιδιοτελής, εγωϊστικός, μονήρης. Ένας κόσμος που κυριαρχεί το ψέμα, το κέρδος, η απαξίωση των θεσμών, η συστηματοποιημένη αποχαύνωση εγκεφάλων, η υποδούλωση στους θεούς του χρήματος, των τόκων, των «χρυσών μόσχων», των απατηλών υποσχέσεων. Ένας κόσμος χωρίς στόχο ή με στόχο εξ υπαρχής «ημαρτημένον», δηλαδή λαυθασμένο. Ένα κόσμο όπου ο άνθρωπος είναι για τον άλλο άνθρωπο λύκος (homo hominis lupus), όπου η ζωή του ενός είναι ο θάνατος του άλλου, όπου η αρχή του «κοινωνείν» - του να ωθεί κανείς κάποιον προς μια κοινή κατεύθυνση από κοινού (κοινωνέω, κοινωνώ, σημαίνει ωθώ και ωθούμαι από κοινού) αντικαταστάθηκε από την αρχή του «παραγκωνίζω». Ένας κόσμος χωρίς αξιοκρατία, χωρίς ιεραρχία, όπου ο ύπουλος καταφερτζής κυβερνά ανεξέλεγκτος, ο ασυνείδητος φτιάχνει τρόπο ζωής, ο τεμπέλης καλοπερασάκιας καρπώνεται την παραγωγή του μόχθου των άλλων, ένας κόσμος όπου ο άλλος για τον άλλο είναι η κόλαση. Και κόλαση είναι η απόλυτη έλλειψη της Αγάπης και της Δικαιοσύνης.

Και αυτή την κόλαση μας αποκάλυψε ο Τιμ, ο ανατρεπτικός καθρέφτης. Και ανέστρεψε την τάξη των πραγμάτων, και όπου αγάπη, έβαλε το μίσος και όπου δικαιοσύνη, την εκδίκηση.

Αντί η κοινωνία μας να ψάχνει για λύσεις θεραπείας των φαινομένων εκ των υστέρων καλείται να μετα-νοήσει να μεταστρέψει τον νου της προς το πραγματικό της πρόσωπο. Ούτε αυστηρότεροι νόμοι χρειάζονται, ούτε ηλεκτρονικοί ανιχνευτές στα σχολεία, όλα περιττά μέτρα για την δημιουργία «άλλοθι» μιας κατά φαινόμενο «έντιμης» αλλά ουσιαστικά άτιμης κοινωνίας ανίκανης να ανιχνεύσει, συνειδητοποιήσει και διορθώσει την αμαρτία της (αμαρτάνω σημαίνει λαθεύω στον στόχο).

Διαφορετικά η «θυσία-έγκλημα» του Τιμ και των αδικοχαμένων παιδιών θα πάει χαμένη και η Κοινωνία μας θα συνεχίσει να θρηνεί αθώα θύματα, όντας ηθικός

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

αυτουργός της δικής της αυτοκτονίας.

(Πηγή: "Αντίβαρο")